

[Niels Frederiksen.]

til netop i det Øjeblik, da Resultaterne af tidligere Aars fornuftige Finansstyre skal melde sig, og at Venstre har det store Uheld, at den utaknemmelige Vælgerhær Gang paa Gang kaster dem, hver Gang de er naaet til at skulle have Resultaterne af deres Klogskab.

Jeg kan ikke anerkende denne Betragtnings Rigtighed, men jeg forstaaer, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal nærer nogen Angst for, at det Budget, der nu foreligger for Finansaaret 1930—31, skal sprænges — han har jo Erfaring for, at tidligere Aars Finansbudgetter under hans Ministerium er sprængt i Stumper og Stykker med det Resultat, at et stort Forbrugsaar er kommet ud af Aaret.

Jeg vil ogsaa gerne yde Regeringen min Anerkendelse for dens Administration gennem Sommeren og for de administrative Afgørelser, der er truffet, siden Rigsdagen sidst var samlet.

Dernæst har Regeringen forelagt sit Arbejdsprogram som Udtryk for den Politik, den ønsker at lede i denne Rigsdags-samling. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sagde, at han i et Blad havde set dette Program betegnet som en tynd Kop Te. Jeg kan ikke anerkende, at denne Karakteristik er rigtig. Hvis man havde sagt om det forelagte Arbejdsprogram, at det var en besk Kop Te for dem, der er saa uheldigt stillede, at de forkvaklet har faaet Venstrenavn og Højresind, vilde jeg mene, at denne Karakteristik var rigtig. Dette Arbejdsprogram bebuder paa mange Omraader Forslag til Løsning af store principielle Spørgsmaal, der har vidtrækkende Betydning i dansk Politik. Det er bygget over en Bedømmelse af vort Lands økonomiske Stilling baade udadtil og indadtil, som paa de væsentligste Omraader afviger fra den Vurdering og Bedømmelse, den tidligere Regering anlagde overfor disse Forhold.

Spørgsmaalet om vor Stilling udadtil, vort militære Ansvar og vore militære Opgaver har indtaget en stor Del af de foregaaende Finanslovsordføreres Taler. Jeg skal overlade den højtærede Statsminister og den højtærede Udenrigsminister at svare paa de Bemærkninger, der er fremsat angaaende disse Forhold — det kan de gøre meget bedre og meget mere indsigtsfuldt, end jeg formaar —, men jeg vil gerne have Lov til at yde Ministeriets Medlemmer, der deltog i Forhandlingerne i Genève, mit Partis Anerkendelse for den Indsats, de der

gjorde for at fremme Fredstankens Sejr i Europa.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller søgte med glimrende Veltalenhed og ud fra sit store Kendskab til Oversættelse af Sprog at konstruere en Forandring af den høje Regerings Anskuelse, vedrørende Forsvars-sagen.

Jeg anerkender, at det ærede Medlem formaar at oversætte Sprog bedre end det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen og jeg, men efter Resultatet af hans Arbejde baade med Hensyn til Veltalenheden og Oversættelsen forekommer det mig, at jeg har Lov til at sige, at han ringere end det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen og jeg formaar at forstaa anden Mands Tale, hvad enten det er paa Dansk eller paa Fransk.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sagde om denne Sag, at han kunde ikke se, at det støttede og styrkede Fredstanken, at man isoleret foretog en Nedrustning, uden at hele det øvrige Europa fulgte med. Jeg har den Opfattelse, at det støtter og styrker Fredstanken mindre, at man stadig hævder den Opfattelse, at det gaar ikke an at formindske Rustningerne for noget Land, medmindre alle andre Lande følger med. Derved udtrykker man efter min og mit Partis Mening en Opfattelse, der gør det modsatte af at fremme Fredstankens Sejr i Europa.

Angaaende vore Forhold indadtil er det om Erhvervsforholdene fra flere Taleres Side Gang paa Gang fremført, at Erhvervs-situationen er overordentlig meget lysere, end den var blot for et Par Aar siden, og det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal vilde jo gerne tilegne sig en væsentlig Del af Æren herfor. Jeg kan ikke dele denne Opfattelse, og jeg antager, at jeg kan faa de fleste, der nøgternt vil bedømme Aarsag og Virkning i denne Sag, til at indrømme, at den Ændring af de økonomiske Forhold, der nu er indtraadt, skyldes Aarsager, som er ganske anderledes virkende og bestemmende i saa Henseende.

Det er af flere fremført, at den stærkest virkende Aarsag til Forbedringen er det gode Høstaar i Fjor og de bedre Priser paa Afsætningsvarerne, som det danske Landbrug har opnaaet i det sidste Aar. Jeg har prøvet paa at faa oplyst, hvilken økonomisk Virkning det bedre Høstaar og de opnaaede bedre Priser kunde have for hele vort Lands Økonomi, og jeg skal i denne Forbindelse anføre nogle Tal, som jeg synes har sin Interesse ved Bedømmelsen af dette Forhold, og hvorved man er i Stand til at naa